

За інженерні кадри

Газета видається

з лютого 1981 року

ОРГАН ПАРТКОМУ, ПРОФКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ТА РЕКТОРАТУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 3 (40)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 22 січня 1982 року. Ціна 1 коп.

ГОЛОВНЕ — ГЛИБОКІ ЗНАННЯ

ПОВІДОМЛЕННЯ З ДЕКАНАТІВ

Ф А О Т

До зимової екзаменаційної сесії нинішнього навчального року студенти ФАОТу прийшли з хорошими результатами. За підсумками атестації факультет зайняв перше місце. Це красномовно говорить про успіхи наших студентів.

З великою відповідальністю, серйозно і вдумливо ставляться хлопці і дівчата до екзаменів, багато працюють самостійно. А наполеглива праця винагороджується хорошими оцінками на екзаменах. Відмінних результатів добились студенти четвертого курсу, — в групах ІАТ-78 і 2ЕОМ-78, середній бал відповідно 4,5 та 4,56. Тільки на «чотири» і «п'ять» відповідають студенти груп 2АТ-78, 3АТ-78, 4АТ-78, ІЕОМ-78.

Хочеться відзначити старост цих груп В. Присяжнюка, С. Яблочникова, О. Борзицького, В. Коваленку, Е. Коваленку, Т. Ткачова, які відмінним навчанням, сумлінним ставленням до громадських обов'язків подають приклад студентам факультету.

Радують своїми здобутками п'ятий курс. Хлопці і дівчата складають передостанній екзамен. За ним буде захист диплому, і молоді фахівці залишать рідний ВПІ, щоб творчо працювати на виробництві віддаючи Вітчизні за батьківське піклування.

Прикладом для студентів нашого вузу може бути сім'я студентів-пятикурсників Романа та Віри Бойко. Вони успішно поєднують навчання з вихованням сина: Роман — від-

мінник з першого курсу, а Віра — Ленінський стипендіат ВПІ.

Багато хороших слів можна сказати на адресу наших сімейних пар Войнаровських, Могильницьких, Боштанів, Ковалів, які складають сесію в основному на «відмінно».

Кожна сесія для деканату складна. Адже до кожного студента треба знайти індивідуальний підхід, якщо трапляються прикри зриви, треба вияснити причини і якнайшвидше вжити дієвих заходів до виправлення становища.

Загальна картина сесії на нашому факультеті відроджена, але не обходиться, звичайно, без недоліків. Є окремі студенти, які не тільки самі погано навчаються, але й заважають іншим, утруднюють роботу деканату. Приміром, студент групи 4АТ-79 С. Чаленко з'явився в деканат лише тоді, коли його група уже склала два екзамена, а сам він не спромігся навіть на заліки. Студенти другого курсу Е. Діденко та В. Конько своїм недбальством і поганим навчанням ганьблять звання радянського студента. Думається, комсомольським організаціям, груп, де навчаються лідарі, треба звернути на це увагу, рішуче засудити поведінку названих студентів.

Сесія продовжується... Отож будемо сподіватись, що студенти ФАОТу не втраять завойованих позицій, успішно складуть екзамена, достойно виконують найперший свій обов'язок перед державою.

явами недбальства нам треба рішуче боротись. І першими помічниками тут є старости груп та комсомольський актив.

Для багатьох студентів заліки стали каменем спотикання на шляху до екзаменів. Вони ускладнили собі сесію тим, що у цей гарячий час потрібно було відвернути увагу на ліквідацію заборгованостей. Зрозуміло, не було змоги, як слід, готуватися до екзаменів.

Та в основному радіотехніки у всеозброєнні, підійшли до звіту. Хочеться відзначити кращі групи факультету — ІРТ-77 і

ІРК-77. Середній бал у цих групах — 4 і 4,2. Це хороший показник.

Відмінно підготувались до сесії П. Волошин, А. Саволук, В. Пухов, В. Гончаров.

Визначились і двієчники — першокурсник Кундиловський, другокурсники Галинський та Кондрацький, четвертокурсник Анепський. Вони вчасно чекали заліки, погано підготувались до іспитів.

Нам треба докласти ще багато зусиль, щоб бути на рівні вимог сьогодення, мобілізувати студентів на успішне навчання.

В останні хвилини перед екзаменом староста групи ІРТ-78 Петро Морозов (ліворуч) та відмінник, студент цієї ж групи Сергій Кравченко вирішили поновити у пам'яті роботи класиків марксизму-ленізму.

МАШИНОБУДІВНИЙ

В нашому інституті студентам створені всі умови для навчання: до їх послуг зручні, прекрасно обладнані аудиторії, лабораторії, просторі читальні зали для самостійних занять, багатий книжковий фонд бібліотеки. Досвідчені викладачі прагнуть передати своїм учням увесь багаж знань і практичних навичок. Отож багато в чому від сумління, працездатності студента залежить, як він опанує знання. А контрольною перевіркою, кінцевим результатом зусиль, які юнаки і дівчата доклали протягом семестру, є сесія.

Добре попрацювали у цьому навчальному році викладачі та студенти факультету машинобудування. Приємно говорити про успіхи хлопців і дівчат з груп ІІМ-78, ІІМ-80. Вони показали кращі результати під час нинішньої сесії. Особливо радісно, що однією з кращих груп факультету стала група 3ТМ-81. Адже це першокурсники, це їх перша сесія, і так вдало здала, вона надихне їх на далі успіхи у навчанні і активність у громадському житті колективу.

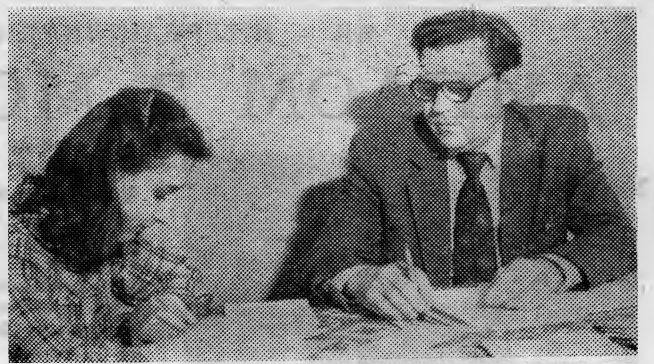
Відмінно складають екзамена четвертокурсники Наташа Кадинська та Сергій Гулько, першокурсники Діма Ладанюк та староста групи 3ТМ-81 Микола Асафатов. Думається, що і наші «ветерани» — четвертокурсники, і новачки з пер-

шого надалі не втраять завойованих позицій, примножать успіхи.

На жаль, ми не можемо похвалитися відсутністю двієчників, ледарів. Погано складають сесію студенти групи 2ТМ-81. Староста групи тов. Андрійчук занедавав роботу, отож і наслідки сумні: багато студентів не допущені до екзаменів, є двійки. Невтішні «досягнення» і групи 3ТМ-80.

Особливо ж на факультеті «відзначилися» М. Слизькоухий (група 6ТМ-78) і О. Лисунець (група 4ТМ-77). Михайло недбало ставився до занять, не відвідував їх, тому й знання його виявилися, як кажуть, нульовими. Олександр Лисунець не спромігся у відведенний на те час скласти заліки, отож і не був допущений до екзаменів. Неодноразові бесіди з ними не давали позитивних результатів.

Нинішня сесія, хоч вона ще у розпалі, показала, що основною причиною відставання деяких студентів є незадовільне відвідування занять. І ми розуміємо, що деканату, комсомольському та студентському активу треба докласти багато зусиль до виховання у хлопців і дівчат високої відповідальності перед державою, вузом, товаришами за свою працю — навчання. Тоді досягнення будуть високими.

Добре підготувалась до складання екзамену з електричних машин студентка Валентина Доцупенко (ІПЕ-78). На знімку: доц. І. Ф. Павлов приймає екзамен у Валі.

ЕНЕРГЕТИЧНИЙ

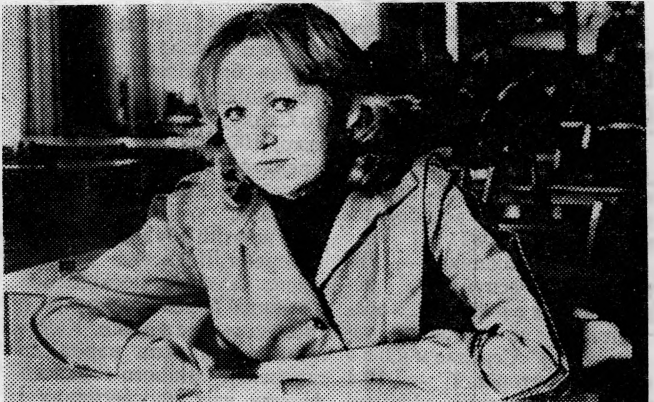
На енергетичному трибуні екзаменів... Перші підсумки свідчать, що спільні зусилля викладачів та студентів протягом семестру принесли більшості юнаків та дівчат ґрунтовні знання. Енергетики складають непогано, але в цілому, знаючи можливості наших студентів, сесія могла б проходити і краще.

Всі організаційні питання вирішені, зривів або неу-

в'язок з проведенням екзаменів немає.

Хоча сесія ще у розпалі і багато груп склали лише по одному-два екзамена, уже визначились переможці і ті, що недобросовісно ставляться до навчання.

Найкраща наша група 2ЕПП-78, Юнаки і дівчата добились високих показників у навчанні, — в їх групі найвищий процент якості — 62. Вони не тільки

Валентина Майстер з групи ІЕПП-78 любить працювати у читальному залі. Під час сесії вона тут готується до наступного екзамену.

добре навчаються, але беруть активну участь у громадському житті колективу. Ініціатором добрих справ студентів групи є староста комуніст Володимир Конюхов. От і сесію Володя складає відмінно. Не поступається йому в навчанні Олег Микитюк. Він впевнено, ґрунтовно відповідає на екзаменах, і викладачі одностайні у своїх рішеннях: знання Олега заслуговують відмінної оцінки.

Турбує нас перший курс. Сесія показала, що нашим новачкам треба багато працювати над собою, щоб бути на рівні вимог вищої школи. Прикро, але першокурсники вчасно не одержали заліки по всіх дисциплінах, а це вносить нервозність у сесію, не дає змоги нормально готуватися до екзаменів.

Матеріали підготували В. Осипчук, Е. Таран. Фото О. Суворова.

ВЧИТИСЯ І ПРАЦЮВАТИ — ВІДМІННО

Не один рік пройшов уже з тих пір, як ми, сьогоднішні студенти-заочники першого курсу, закінчили школу. Обирали робітничі професії. Та з часом кожен відчув: для того, щоб працювати краще, з повною віддачею, треба вчитися, оволодіти великою сумою знань. Отож люди, які не один рік пропрацювали на виробництві, вирішили і навчатися, і працювати.

Справа це непростая. Вдень працюємо, а вечорами, недивлячись на втому, треба знайти час для навчання, самостійних занять. Іноді буває важко, частенько доводиться відмовлятися від відвідування кіно чи театру, зустрічей з товаришами. Та кожен відчуває відповідальність перед колективом, який подає нам допомогу під час навчання, отож всі ми наполегливо готуємося до екзаменів.

Староста групи Галя Петух в усьому подає нам приклад, — в навчанні, у ставленні до товаришів, своїх обов'язків. Працює вона старшим інженером по підготовці виробництва на гайсинському заводі «Бета», але, недивлячись на велику зайнятість на виробництві, Галя встигла добре підготуватись до сесії, впевнено склала екзамена. Саша Кузьмін — випробувач радіоапаратури Він-

ницького заводу радіотехнічної апаратури. Він, прекрасний практик, відмінно опанував теорію. Викладачі з задоволенням слухають його чіткі, точні відповіді і один за одним з'являються у його «заліковці» записи: «відмінно». Саша — красний товариш, багато допомагає відстаючим. До цього можна звернутися з будь-яким запитанням і одержати докладне пояснення.

Ми, заочники — першокурсники, беремо активну участь і у громадському житті інституту. Студентки 4 групи ЗТФ Ірина Кривошея — робітниця «Терміналу», Валя Цвігун та Катя Пасічник — вони працюють на агрегатному заводі — танцюристи ансамблю народного танцю нашого вузу. Запальний танок додає їм сил і у праці, і у навчанні.

Ми закінчили складати екзамена та заліки. Результати непогані. Можна сказати, що більшість із нас сумлінно готувалась до сесії. Звичайно, є прикри зриви, та всі ми на прикладі нашої першої сесії, наших товаришів переконались: можна і працювати, і вчитися відмінно.

С. БУШКЕВИЧ, студентка 4 групи загальнотехнічного факультету.

Сергій Адаменко навчається на факультеті автоматизації і обчислювальної техніки. Йому подобається обрана спеціальність, тому й оцінки у «заліковці» лише відмінні і хороші.

На знімку: екзамен з політекономії приймає зав. кафедрою, професор Р. Ю. Кігель. Роман Юрійович задовольнений відповіддю Сергія.

РАДІОТЕХНІЧНИЙ

З непоганою теоретичною підготовкою підійшли до складання зимової екзаменаційної сесії студенти радіотехнічного факультету. За результатами першої та другої атестації ми зайняли друге місце. А це свідчить про те, що протягом семестру студенти

△

МИ — ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТИ

ДИПЛОМ З МОСКВИ

В Москві пройшов союзний тур Всесоюзної науково-дослідної конференції «Всесвітньо-історичне значення XXVI з'їзду КПРС». В ній взяли участь студенти — громадяни зарубіжних країн, які навчаються в Радянському Союзі. Від іноземних студентів, які навчаються у вузах і технікумах Вінниці, на цій конференції виступив студент з Лівану, громадянський стипендіат КМО, студент групи 2ПДБ — 79 інженерно-будівельного факультету Садек Моріс.

Його доповідь на тему «В. І. Ленін і національно-визвольний рух арабських народів» була відзначена серед шести кращих, прочитаних на секції в університеті Дружби народів ім. Патріса Лумумби.

Моріс Садек нагороджений дипломом Всесоюзної ради у справах іноземних студентів.

Вітаємо Моріса Садека з великим успіхом.

В. ПОПОВ

РОЗПОВІМ ПРО СВОЮ БАТЬКІВЩИНУ

Прошло уже чотири роки, як я приїхав у вашу країну. Ще змалку мріяв бути інженером — будівельником. Можна сказати, будівництво — наша сімейна професія: в моїй родині здавна кустарним способом виготовляли цеглу. Це і було засобом існування усієї сім'ї.

Моя батьківщина — Ліванська Республіка, невеличка держава, розташована на східному узбережжі Середземного моря. Територія її — 10,4 тисячі квадратних кілометрів, населення — близько трьох мільйонів чоловік. Понад п'ятдесят відсотків — християни, 48 — мусульмани.

Крім арабів, в країні проживають вірмени, турки, курди, перси, європейці.

Ліван — буржуазно-парламентська республіка, голова держави — президент.

Понад тридцять процентів населення займають в сільському господарстві, решта працює на дрібних, кустарних підприємствах.

Ліванська Республіка відзначається найбільш високим серед арабських держав рівнем грамотності. Однак значна частина наших шкіл належить монастирям і церквам, а також знаходиться під впливом іноземних місіонерів. В Лівані чотири університети, але лише один

з них є національним вищим навчальним закладом.

Моя батьківщина — це інформаційний центр Близького Сходу. Тут видається близько 100 газет та журналів, акредитовані журналісти майже з усіх країн Європи та Америки.

У жовтні 1942 року була утворена Ліванська комуністична партія — послідовний і стійкий борець за інтереси трудящих мас країни. Комуністи закликають народ до створення міцного єдиного фронту всіх прогресивних і національних сил, до боротьби проти імперіалізму, неоколоніалізму, за демократію та створення міцної національної економіки. Компартия приділяє велику увагу проблемам, які постають перед арабськими народами, активно підтримує Палестинський рух Опору, виступає проти ізраїльської агресії та міжнародного сіонізму.

Добрі стосунки склалися між Радянським Союзом та Ліваном. Вони будуються на принципах поважання національних прав обох народів, неутрачання у внутрішні справи один одного.

Свідченням дружніх зв'язків між нашими країнами, братерської, інтернаціональної допомоги Радянського Союзу моїй батьківщині є те, що багато ліванських громадян здобувають вищу і

середню спеціальну освіту в СРСР. А скільки ліванців уже закінчили вузи і технікуми в Країні Рад і самовіддано трудяться на благо рідної батьківщини!

Гостинно зустріла Радянська країна нас, ліванських студентів. Все було незвичним, іноді охоплювала серце невимовна туга по рідній землі, близьким. Та повсюди ми відчували постійну турботу про нас, іноземців, чуйність і сердечність радянських людей.

Для нас, як і для радянських студентів, розчинили двері чудові інститутські аудиторії, навчальні кабінети, прекрасно обладнані лабораторії, бібліотеки і читальні зали.

Нині я навчаюсь на третьому курсі інженерно-будівельного факультету. Серед радянської молоді у мене багато друзів і я завжди відчуваю їх товариську турботу і підтримку.

Мине час, і з дипломом інженера-будівельника я повернуся на батьківщину, але назавжди у серці залишиться спомина про Радянський Союз, який став для мене рідним за цей час, моїх радянських друзів, про прекрасні студентські роки, прожиті на Батьківщині Леніна.

Моріс САДЕК,
студент третього курсу.

З ВЛАСНОГО ДОСВІДУ

ТРЕНУЙМО ВОЛЮ

Мабуть ніхто відверто не признається, що негативно ставиться до занять фізкультурою. Більше того, багато з нас на словах усіляко підтримують фізичну культуру, деякі навіть придбали спортивну форму. Залишилися лише одягти її і почати...

Та саме тут вступає в дію наша воля, вірніше — наша слабка воля, незагартована. Розпочинається гра людини з собою: свідомість підказує, що треба розпочинати заняття, а «ноги не йдуть у кеди».

З чого ж починати формувати волю для занять фізкультурою? Насамперед, радимо звернутися до авторитетних помічників, книг. Коли у вас з'явиться чітке розуміння необхідності фізичних навантажень, можете перейти до експериментування на собі. Важко, дуже важко, але попробуйте примусити себе робити те, що потрібно, керувати собою: вставати і лягати у точно визначений час, обов'язково навантажувати себе фізичними вправами. Якщо на перших порах важко прокинутися о шостій ранку і пробігти три-п'ять кілометрів, — не впадайте у розпач. Розпочинати треба з простішого — намагатися більше ходити, по можливості не користуватися послугами транспорту.

Ми часто не замислюємося над темпом своєї ходи. А що, як прискорити його? Відчувається навантаження? Прекрасно! Це значить, що головні системи організму «тренажуються». З часом можна збільшити його — перейти на біг.

Десять-двадцять хвилин між заняттями теж можна використати для фізичних навантажень, активного відпочинку.

Виховувати в собі волю до активності до занять фізкультурою — це значить постійно контролювати свій вид діяльності, уміти переключатися з одного виду її на інший, давати власному організму необхідні тренувальні навантаження.

Д. МЕЛЬНИКОВ,

ЗАХОПЛЕНІСТЬ

У Миколи Миновича звичка уважно дивитися на співрозмовника. Але цей проникливий, вивчаючий, пильний погляд аж ніяк не здається непримимим. І на думку спадає, що це погляд людини, яка привчила себе, як кажуть, «дипломатично в корінь», все розуміти, навіть дещо передбачати твої вчинки.

І нічого дивного тут немає. Педагог повинен бути трішки провидцем, а робота вимагає, щоб ми були ще й трішки акторами. Отож і виходить, що кожен педагог — індивідуальний.

Думається, до таких людей і належить Микола Минович Таченко. Якщо поспробувати одним словом визначити яскраве, основне у характері Миколи Миновича, я б назвав його труженником, працелюбом, захопленим своєю справою. Впевнений, що у науці немає легко досяжних сяючих вершин: людина, яка присвятила життя цій справі завжди почуватиме себе чорноробом від науки. Саме так, копійливо, творчо працює викладач кафедри інженерної педагогіки М. Таченко.

Микола Минович має досвід роботи в школі, прекрасно розуміє психологію дітей, юнацтва, з якими у майбутньому працюватимуть його теперішні учні.

Адже вони набудуть фаху викладачів професійно-технічних училищ. Отож під керівництвом досвідченого викладача сьогоднішні студенти оволодівають складностями педагогічної науки.

З 1965 року Микола Минович працює в інституті, спочатку викладачем фізики, згодом, з першого ж дня заснування, — на кафедрі інженерної педагогіки. Саме тут і проявились неабиякі здібності Таченка, його закоханість у справу, велика працелюбність. Адже і цікаво, і легко, і радісно працювати над тим, що подолається, спориться.

Тому й такий значний науковий вихід у Миколи Миновича: лише у минулому році він опублікував десять наукових робіт.

Микола Минович захоплений творчо працює над дисертаційною темою: «Закономірності засвоєння загальних методів рішення задач з фізики». Більша частина роботи уже написана, можна сказати, вона завершується. А наукова діяльність Миколи Миновича Таченка впевнена, буде ще пліднішою, ще активнішою.

В. ЧИЖИК,
зав. кафедрою інженерної педагогіки.

На знімку: М. М. Таченко.

ДРУГЕ ПОКЛИКАННЯ КОБЗАРЯ

Ім'я В. М. Перепелюка відоме всім, хто любить музику й пісню, адже він понад тридцять років був провідним солістом хору імені Верьовки, написав про нього повість, створив кілька дум і понад сто пісень. Вийшовши на пенсію, Володимир Максимович переїхав з Києва під Вінницю, до своєї рідної Вороновиці і сповна віддається другому після музики захопленню — природі. Кобзар працює у лісі. Доглянуті ним ділянки є еталоном для навчання молодих спеціалістів правил розчистки і прорідження насаджень.

Отже, й тут проявляється творча жилка. Але не тільки в роботі. Траплялись Перепелюку цікаві форми гілки й корінці, сплетені дерева, нарости на стовбурах, він їх підправляв ножем і складав до комірки. А коли набралось тих виробів, як

сам говорить, ціле стадо, учні місцевої школи, попросили влаштувати для них виставку. Вона мала несподіваний успіх і зацікавила вже самого Перепелюка. Повезли її в навколишні села, до Вінниці, деякі експонати побували і в Києві.

За два роки Володимир Максимович виготовив близько двохсот фігурок і композицій, видавництво «Мистецтво» пропонує випустити про них спеціальний фотоальбом.

Ліс надихає й письменницьку музу Перепелюка. Вечорами він пише книги про природу. Щойно на прилавках з'явилась його книжка для дітей «Ось вони які», що в цікавій, популярній формі розповідає про життя й звички птахів.

«Новини Поділля».

Редактор
Б. ПОНОМАРЕНКО.

ЗАУВАЖЕННЯ ЗРОБЛЕНІ, АЛЕ...

XXVI з'їзд КПРС підкреслив велике значення радянської преси. Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв у Звітній доповіді ЦК назвав засоби масової інформації і пропаганди справжньою трибуною партійної і загальнонародної громадської думки. Кожну статтю в газеті чи журналі, кожну передачу по телебаченню чи радіо слід розглядати, як серйозну розмову з людьми. Отож і ставитися до преси, особливо до критики на її сторінках, треба з повною відповідальністю.

На жаль, в нашому інституті керівники підрозділів, які піддавалися критиці на сторінках газети «За інженерні кадри», аж ніяк не реагують на виступи багатотиражки.

Ще 24 квітня 1981 року газета відзначила, що вся вентиляційна система корпусів нашого вузу не діє, і проректору по адміністра-

тивно-господарській роботі О. І. Таранусі було висловлено побажання вжити необхідних заходів по ремонту і введенню в експлуатацію всіх елементів системи вентиляції.

Відповідь на виступ газети в редакцію не надійшла. Вдруге ми повернулися до цього питання 24 жовтня минулого року. В цій публікації відзначалось, що керівники адміністративної господарчої частини не тільки не прислухались до зауважень і рекомендацій головної групи народного контролю, але й не виконують наказ ректора № 248 від 10 липня 1981 року «Про заходи по забезпеченню вентиляції приміщень». А в ньому проректора по АГЧ тов. Тарануху О. І. зобов'язано розробити план заходів по відновленню системи примусової вентиляції в корпусах № 1 і № 2, призначити осіб, відповідальних за її експлуатацію та справ-

ність, а також вивчити питання про влаштування примусової вентиляції в прибудові до корпусу № 2. Все це треба було завершити до 1 вересня минулого року, але й на сьогодні ні один із пунктів наказу не виконується. Після другого виступу пройшло уже майже три місяці, але знову ж такі керівники АГЧ не спромоглися ні відповідати редакції, ні вжити конкретних заходів по виконанню наказу ректора. Сповістити ж редакцію про усунення недоліків вони повинні були у двотижневий строк.

З настанням холодної стає погіршилось. Всі вікна наглухо забили і заклеїли, отож природна вентиляція приміщень зведена до мінімуму. В аудиторіях просто немає чим дихати — і в таких умовах змушені працювати тисячі людей. Чи маємо ми право нехтувати здоров'ям наших студентів і викладачів? На це пи-

тання ми ждемо відповіді не тільки від керівників адміністративно-господарчої частини, але і від партійної організації АУП (секретар партбюро Синельник М. А.), до складу якої входять комуністи АГЧ.

4 грудня минулого року газета виступила з критикою служби головного енергетика інституту тов. Нікітіна О. Г. В результаті перевірки групою народного контролю було виявлено недоліки у використанні електроенергії в приміщеннях інституту. На жаль, відзначені в акті перевірки і газетній публікації недоліки в роботі не ліквідовані, відповіді редакції не одержала.

Народні дозорці розповіли громадськості про упущення в роботі окремих служб і працівників інституту і тепер громадськість вправі чекати від винуватців такого ж чіткого, конкретного і, головне, вчасного звіту про те, що уже зроблено по ліквідації недоліків.

А. ТХОРІВСЬКИЙ,
голова головної групи народного контролю ВПІ.